a ¶ In circuitu impij ambulãt. Cõclusio est p̃cedẽtiũ: breuiť ꝓtinẽs: q̃d vtrilq̃ fiat. q. d. nos custodies: Sed impij ambulãt i circuitu. i. i laboze tpaliũ. Sic enĩ ille q̃ ambulat i circuitu/sp ẽ q̃si in p̃ncipio mor̃ sui: ⁊ sp habet ad ãbulãdũ: sic isti sp hñt circa q̃d negocienť. Ps. De me pone illos vt rotã: et sic stipulaz ante faciẽ venti. Hoc significatũ ẽ Judicũ. xvj. e. quãdo philistei cũ cõphẽdissent sansonẽ/ stati eruẽrt oculos ei: ⁊ clauluz i carcere molere fecerunt. Et. j. Regũ. xxv. e. dicit abigail ad dauid: Ala iimicoz tuorũ rotabiť q̃si i impetu ⁊ circulo fũdę: Quia sic in funda volui petra/ ⁊ cito ⁊ subito eripitur: sic isti voluunť circa tpalia sua/ ⁊ subito moziunť. Sicut ille q̃ cogitabat intra se dicens: Lucũ. xij. c. Quid faciã: q̃z nõ habeo q̃ ꝓgregẽ fructũ meos ꝛc. Et statim sequiť: Dixit illi deus: Stulte: hac nocte repetent aĩas tuã a te: et quę parasti/ cui erũt: Et brũs Bernũ. addit: Et q̃ parasti/ cui eris: Itẽ isti voluunť ad modũ pueroz: q̃ rotãt se: ⁊ circũeũdo turbãt se ⁊ cadũt subito: ita isti rotantes se ⁊ turbãtes circa tpalia/ subito ruũt i pctũ. Itẽ q̃ ambulat i circuitu nõ ingrediť: ita isti non ingrediunť intelligentiã sacrę scripturę siue doctinę. Geñ. xix. c. Sodomitę circũeũtes domũ loth pcussi sũt cęcitate: ita vt ostiũ inuenire nõ possẽt, Loth interp̃tať vacãs: et bñ signat bonos theologos/ q̃ deo intẽdũt: quoz dom̃ ẽ sacra scp̃tura. Ps. In domo dei ambulauim̃ cũ ꝓsensu. Sed hodie posset dici de multi/ christo: Ecce mr̃ tua ⁊ frẽs tui foris stãt: Mat. xij. d. Mater christi et frẽs/ sũt ⁊ debẽt esse p̃lati/ et oẽ curati: q̃ christũ in mẽtib̃ simpliciũ adhuc paruulũ lactare debẽt lacte simplicĩ p̃dicationis sic mr̃: et ei debẽt suscitare semẽ sic fratres. Sed multi ex his hodie tpalib̃ intẽti ⁊ implicati foris stãt: q̃z sacrã scripturã intelligere nõ pñt. Alia enĩ hõ nõ pcipit ea q̃ sũt spũs dei. j. Cor̃. ij. d. Eccs. vij. d. De creauit hoiem rectũ: ipse aũt miscuit se infinitĩ q̃stiõib̃. Sz tu dñe b ¶ Scõm altitudinẽ tuã. i. i ꝓutib̃ q̃b̃ ad te ascẽdiť: Sic d̃z i Ps. Ibũt de ꝓtute in ꝓtutẽ ꝛc. In virtutib̃ dico c ¶ Multiplicasti filios hoim: nõ in auro ⁊ argẽto: vel vino ⁊ frumẽto: sicut illi: d̃ q̃b̃ dictũ ẽ. s. A fructu frumẽti ꝛc. Uel Scõm altitudinẽ tuã. i. fm q̃ decet te altũ: Multiplicasti filios hoim. s. bonis spũalib̃: q̃z magnos magna decent. Uñ Hester. j. b. d̃z/ q̃ vinũ abũdãs ⁊ p̃cipuũ ponebať vt magnificentia regia dignũ erat. Et nota q̃ est altitudo diuinitatis. Uñ in Ps. Molite extollere in altũ cornu vẽm. Et ẽ altitudo p̃ũditať ꝓsilioz dei. Roma. xj. d. O altitudo diuitiarũ sapię ⁊ scię dei. Itẽ est altitudo p̃speritať hũanę. Ps. Ab altitudine diei timebo. Itẽ nobilitať: De q̃ Esa. ij. d. Incurabiť in die illa altitudo viroz. Itẽ intelligẽtię: De q̃ b. Et i Ps. Accedat hõ ad coz altũ. Nota etiã q̃ triplex ẽ multiplicatio. s. in numero/ in p̃mio/ in merito. Multiplicatio in numero/ est fm p̃missionẽ abrae. Geñ. xxij. c. Multiplicabo semen tuũ sic stellas cęli. In p̃mio fm altitudinem dei. i. sicut decet eũ altũ. Et multiplicatio ista ẽ: quia sup̃ merita datur: Lucũ. vj. f. Mẽsurã bonã ⁊ ꝓfertã ⁊ coagitatã ⁊ supefluẽtẽ dabũt i sinũ vẽm. Meritũ ꝓ tribus modis accipiť: Quia meritũ aliq̃ũ notat dignitatẽ: fm q̃ d̃z: q̃ beata maria meruit portare dñm. i. digna fuit: non tñ ita digna q̃ potuisset ꝓq̃ri si nõ fuisset christ̃ nat̃ de ea. Aliq̃ũ aũt notat plenitudinem scriturã: ita q̃ iniuste agerek cũ illo q̃ meruit/ si remanente illo merito/ nõ darek ei p̃miũ: vt cũ aliq̃s merek regnũ cęloz plenitudie ꝓutũ ⁊ opez. s. p mlta bona. Aliq̃ũ aũt notat tm̃ rei euẽtũ. Uñ illud i bñdictiõe pascał cęrei: O felix illa culpa q̃ tãtũ ac talẽ meruit hãe redẽptorẽ: quasi bñ cessit culpę illi vt̃ pot̃ culpabili illi q̃ tantũ ac talẽ habuit redẽptorẽ. s. christũ.

Quia impij i circuitu ambulant

Ps. 82.

a In circũitũ impij ambulãt:
b fm ãltitudinem tuam mũltiplicasti filios hominum.
In finem psalmus dauid

Multiplex altitudo

Ps. 74.

Ps. 55.

Ps. 63.

Triplex multiplicatio

Meritum triplicater accipitur

d v Sczquo dñe. Titul̃ ¶ Expositio psalmi. XII
In finẽ psalm̃ dauid. Titulus patet p̃ p̃dicta. In h̃ psalmo ostendiť quãt̃ fuerit ardoz ⁊ desideriũ antiq̃rũ desiderãtiũ p̃ximũ christi aduẽtũ. Et mystice ostendiť desideriũ modernoz̃ desiderãtiũ secũdũ aduẽtũ: q̃d desideriũ q̃ habet/ mũdũ nõ amat. Hęc. s. charitas christi ẽ materia huĩ̃ psalmi. Quę dicitur multiplicať. Scilz quã habuit: Eph̃. ij. a. De q̃ diues ẽ i miscõia: ꝓpť nimiã charitatẽ suã q̃ dilexit nos cũ essem̃ mortui pctis/ quiuificauit nos. Et charitas quã docuit. Joh. xiij. d. Mãdatũ nouum do vob vt diligatis iuicẽ. Et charitas quã dedit Lucũ. xij. f. Ignẽ veni mittere in terrã. Intẽtiõe monet ad desideriũ ęternoz̃.

e d v Sczquo domine obliuiscerĩ me in finem: vsczquo auertis faciem tuam a me. XII

Modus. Bipertit̃ ẽ psalm̃. In p̃ma pte exp̃mit desideriũ ãtiq̃z patrũ q̃ũ ad p̃mũ aduẽtũ. In scõa i psona cuiuslibet fidelis petit vt illuminek/ ne capiak a laqueis diaboli: ibi: Respice ⁊ exaudi me ꝛc. Prophęta q̃ in psona antiq̃rũ d̃ dilatiõe p̃mi aduent̃: p̃ q̃ querik dicẽs: d ¶ Usczq̃ dñe obliuiscerĩs me: Et fiat ibi modus: Obliuiscerĩs me nũquid vsqz in finem: i. vsczq̃ ad tps grę: in quo fines seculorũ deuenerũt. j. Cor̃. x. c. De ꝓo nihil obliuiscik per sciam: Sed dicik h̃ obliuisci/ q̃z differt dare: sicut dicik obliuisci peccata/ qñ non punit. Ezech. xviij. e. Si impius egerit pęnitentiã ab oĩb̃ pctis suis q̃ opat̃ ẽ: ⁊ custodierit oĩa p̃cepta mea et fecerit iudiciũ ⁊ iusticiã: vita viuet ⁊ nõ moziek: Oĩm iniq̃tatũ eĩ q̃s opat̃ ẽ nõ recordabor. e ¶ Usczq̃ auerti faciẽ tuã a me: i. p̃sentiã filij tui. Et ita est ꝓquestio ãtiq̃rũ d̃ p̃ aduẽtu: Sic vt sit cõquestio modernoz̃ de dilatione secũdi aduẽt̃: Usczq̃ dñe obliuiscerĩ me: Erit h̃ vsczquo in finẽ: i. vsczq̃ in diẽ iudicij vel vsczq̃ ad mortẽ. e ¶ Et vsczquo auertĩ faciẽ tuã a me. i. faciẽ glorię: vt videaz facie ad faciẽ: De q̃ Exo. xxxiij. c. Ostẽde m̃ faciẽ tuã. Ps. Ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erim̃. Pñt aũt ass. grĩ multę causę: q̃re antiq̃ pies tãtũ desiderabãt aduẽtũ christi i carnẽ. Primo ꝓpť exaltationẽ hũanę naturę: In cui psona d̃z Thren. j. d. Uide dñe ⁊ ꝓsidera q̃m facta sũz vilis. Sz exaltata ẽ p icarnationẽ. Uñ Ps. Cũ glia suscepisti me. i. facta sũ gl̃iosa: sic mulier ig̃bilis sublimak si ꝓhat cũ nobili viro. Et ex h̃ est q̃ oẽ pctũ p̃ aduẽtũ saluatoris mal̃ ẽ q̃z si aũ fieret: Sic ig̃miosũ esset de nobili si faceret aliq̃d vile pl̃ q̃z si ig̃bilis h̃ faceret. Scõa causa ẽ vt liberarenť a limbo iferni captiui. Job. xvij. d. In p̃fũdissimũ. i. i limbũ inferni descẽdẽt oĩa mea: putas ne saltẽ ibi erit requies m̃: Per christũ aũt liberari sum̃ ab eo. Zach. ix. c. Tu q̃z i sanguĩe testamẽti tui eduxisti victos de lacu i q̃ nõ est aq̃. Tertio ꝓpť depssionẽ diaboli. Ps. Humiliasti sic vulneratũ supbum. i. minozasti potentiã eius. Lucũ. xj. c. Si aũt fortioz eo supuenerit/ alligabit fortẽ ꝛc. Quarto/ q̃z p adventũ christi pacificat̃ est nob deus. Job. ix. d. Non est qui vtrũq̃z valeat arguere ⁊ ponere manũ in ambob̃. Istud. s. ñ erat ante aduẽtum christi. Greg̃. sic exponit: Manũ posuit christ̃ i ambob̃: q̃z ⁊ hoi exẽpla bñ opãdi tribuit: et deo i se opa d̃b̃ placarek oñdit. Quinto ꝓpť delectationẽ quã spera bant hãe in videdo ⁊ audiẽdo ipsum ⁊ cohabitando cum eo. Mat. xiij. c. Uestri btĩ oculi/ q̃z vidẽt: ⁊ aures vẽę/ q̃z audiũt: Amẽ quiꝓpe dico vob: q̃z multi ꝓphetę ⁊ iusti cupierũt videre q̃ vos videtĩ ⁊ nõ viderũt ⁊ audire q̃ auditĩ ⁊ nõ audierunt. Cant̃. vlt. a. Quis mihi det te frẽm meũ sugentẽ vbera mr̃is meę: vt inueniã te solũ foris: ⁊ deosculer te: ⁊ iã me nemo despiciat: Foris visus ẽ p hũanitatẽ: et etiaz deosculat̃. Cãt̃. j. a. Osculek me osclo oris sui. Jõ iam ipso habito/ dicẽ btũs Bernũ. Merito ꝓide sõnia ⁊ visiões ñ recipio: figuras et ęnigmata nolo: ipsas q̃z angelicas spẽs fastidio: oẽs q̃ꝓpe superat specie ⁊ pulchritudie sua iesus mẽ̃. Sexto/ ꝓpť austeritatẽ legĩ amouẽdã. Job. ix. d. Auferat a me ꝗgã suã. i. lęgis q̃ puniebat duriciã. Greg̃. Eam christ̃ abstulit ⁊ p mãsuetudinẽ vias vitę oñdit: Voluit vt de timeri/ ꝗ vt p̃ amari. Septima rõ est ꝓpter scripturarũ aperitionẽ. Apoc̃. v. a Non est inuent̃ q̃ aperiret libz̃ ⁊ solueret signacula eius nisi agnus q̃ occisus ẽ. Job. xxxviij. b. Nunq̃d post ortum tuũ p̃cępisti diluculo: ⁊ ostẽdisti auroze locũ suũ: Aurozã vocat: qz sicut aduenientẽ

Partitio psalmi

Ps. 79.

Rationes quare patres veteri testamenti desiderauerunt aduẽtum christi

Ps. 72.

Ps. 88.

qz sic adueniente aurora recedũt tenebre: sic adueniente christo/ recessit ignorantia scripturarum. Et Job. xxxj. d. Quis mihi tribuat adiutorium desiderium meum compleat opus: et liber scribat ipse qui iudicat: Uñ Bernh. Quid mihi hec semiuerbia, phaxa: iam moyse non audio: ipeditior qppe pigue factus est mihi: esaie labia immunda sunt: hieremias nescit loqui qz puer est: oes, phe eligues sunt: ipse loqui que ipi loquunt. Moderni pro scorum aduentum desiderant multi ronibus.

Exo. 4. c. Esa. 6. b. Hiere. 1. b.

a Qz diu ponam consilia in aia mea: b dolorem in corde meo p diem. c Usqq exaltabit inimicus meus sup me: respice et exaudi me d dne deus meus. Illumina oculos e meos: ne vnquam obdormiam in f morte: ne quando dicat inimicus meus

Usqzquo exaltabit inimicus meus super me. Job. xij. e. Cum exaltatus fuero a terra: omnia traham ad meipsum. Ideo quattuor sequunt petitiones: quia hec quattuor petunt: Respice/p carnis assumptione: et exaudi me. Illumina oculos meos/p gratie infusione. Ne vnquam obdormiam in morte/per legis impletione. Neqn dicat inimicus meus et. p crucis exaltatione. Redde singula singulis. Dicit ergo primo: Respice: oculis misericordie O deus pater: per missionem filij tui in carne: Et sic exaudi me/ab flagitatione. Et probat: qz potest exaudire: Uñ dicit: Dne qsi potes: Uñ dicit: Deus. Et qz vult: Unde dicit: Meus. Et sic solues primam questionem. e Illumina oculos meos/interiores ondendo mihi vera lucem: quia illuminat oes homines venientes in hunc mundum: Joh. j. a. s. christum: Et sic solues secundam. f Ne vnquam obdormiam in morte. s. moriar in fali legis obseruantia: quia mors est. Uñ. ij. Cor. iij. b. Lra occidit et. Et sic solues tertiam: Neqn dicat inimicus meus / qualui aduersus eum: Sz ego qualeam aduersus eum p morte filij tui: et sic solues quartam questionem. s. Neqn dicat inimicus meus qualui aduersus eum. Istud etiam potest legi in psona modernorum et cuiuslibet: Respice/miseria Et exaudi me/depcare. Et loquitur more trutanorum qui p ostendunt infirma sua: et p hoc petunt auxilium. Illumina oculos meos. Est quidem duplex oculus. s. interior et exterior. Et sic exterior duplex. s. sinister et dexter: ita et interior duplex. s. oculus cognitionis sinister: et oculus affectionis dexter. Oculus cognitionis obscuratur p ignorantiam: oculus affectionis p cupiditam. Illuminatur autem oculus cognitionis p sciam: oculus affectionis p virtutem. Et quoque illuminatur vnus oculus. s. cognitionis: et alter obscuratur. s. affectionis. Numeri. xxiiij. a. dixit balaam: Dixit homo cui obscuratur est oculus. Balaam interpretatur vanus populus: Qui enim vanitate huius seculi gerit: habet oculum affectionis obscuratum. Fedus enim inijt cum naas: qui eruit oculum eius dextrum. j. Regum. xj. a. dixit naas: In hac feriam vobiscum fedus vt eruam omnium vestrum oculos dextros. Naas interpretatur serpens vel augurans: hic est callidus serpens. Gen. iij. a. qui augurantur est eum: Ne quaqua moriemini et. Sz ad hanc obscurationem dat remedium. j. Regum. xiiij. d. vbi dicit quod ionathas extendit summitate virge quam habebat in manu et intinxit in fauum mellis: et puertit manum ad os suum: et illuminati sunt oculi eius. Jonathas interpretatur donum columbe: et significat illum in qui est donum gratie. Virga est rigor iusticie: cuius summitas est euangelium: quod perfecta iusticia docet. Uñ Mat. v. c. Nisi abundauerit iusticia vestra plus quam scribarum et pharisorum: non intrabitis in regnum celorum. Fauus mellis est misericordia: quia est in duabus naturis christi figuratur per mel et cera. Manum ad os puertit: quia quod alios docet per facit. Et cum virga sibi fauum attrahit: quia per iusticiam quam in seipsum facit/ misericordiam dei acquirit. Uñ Psa. Feci iudicium et iusticiam et. Et alibi. Misericordia et veritas obuiauerunt sibi. Misericordia. s. dei miserentis: et veritas homis se iudicantis: et de se iusticiam facientis. Et hanc mouet illuminant oculi ionathe. Ne vnquam obdormiam in morte. i. in peccato mortali. Et nota istam differentiam. Dormitat in morte. i. peccato: qui frequenter labitur et frequenter resurgit. Dormit: quia cum ceciderit non resurgit. Obdormit obstinatus: quia peccatum suum defendit: nec de facili excitatur. Hec tria notant Eccli. xliij. c. Frigidus ventus aquilo flauit et gelauit crystallus ab aqua. Aqua dormitationem: glacies dormitiones: crystallus obdormitionem significat. Hec est triplex mors. s. delectationis/consuetudinis/obstinationis: Que notat Threni. iij. f. Lapsa est in lacu vita mea et posuerunt lapidem sup me. In lapsu notat delectatio: in lacu/ consuetudo: in lapide/ obstinatio. Vel In morte. i. in peccato. De qua dicit. j. Joh. v. d. Est peccatum ad mortem: non pro illo dico vt roget quis. Vel Ne vnquam obdormiam in morte

Psa. 141.

Marci. 12. c.

De duplici oculo

Psa. 118. Psa. 84.

Differentia inter dormitare dormire et obdormire in peccato

Quattuor modis est recordatus dominus nostri

nationem: et hic soluta est secunda questio: ista. s. Usqzq auertis faciem tuam a me. Tertio per legis adimpletionem. s. euangelium: et sic soluta est tertia questio. s. hec. Qz diu ponam consilia in aia mea: dolorem et. qz in euangelio dantur consilia. Quarto/per exaltationem sui in cruce: et hic soluta est quarta questio. s. hec

a Qz diu ponam consilia in aia mea: b dolorem in corde meo p diem. c Usqq exaltabit inimicus meus

Usqzquo dne obliuiscerris me in finem. Secundo recordatur est nostri per fidei illumi/

obdormiā i morte. i. ne pēnitētiā vsq̃ ad mortē differaz: et ita dormiā cū morte pcti in iferno: vbi nulla ē redemptio.
a ¶ Neqñ dicat ĩimic⁹. i. diabol⁹. De q̃ Hat. xiij. d. Inimic⁹ hō ḃ fecit. b ¶ Prevalui / tēptando: c ¶ Aduersus eū. Inimic⁹ iste p̃ impetit i suggestiōe: luctat in delectatiōe: pcutit in ꝓsensu: inclinat in actu: p̃cipitat i ꝓsuetudine: p̃ualet in morte / qñ. s. hō mortk i pctō. Et bñ dic̃: Ne qñ dicat: q̃si gaudēs et iactās se. Dęmōes enī iactāt se. Unde. j. Regl. vltl. d. Philistei victo saule / caput ei⁹ miserūt p circūitū terrę suę / ad iactāriā. Uñ in ꝓsona pęnitētl dic̃ Micheas. vij. b. Melęterl ĩimica mea super me: quia cecidi: consurgā ꝛc̃. Irā dñi portabo: p pęnitētiā. Et q̃ lętenk dic̃: d ¶ Qui tribulāt me. s. dęmones. Greg⁹. Quotidie nos ĩimic⁹ impugnat vt saltē tędio deijciat. e ¶ Exultabūt si mot⁹ fuero. Sic enī gaudiū est i cęlis sup vno pctōre pęnitētiā agente: Lucl. xv. b. Ita gaudiū est dęmonib⁹ sup vna aia pctm̄ ꝓpetrāte. Unde illud poeticū. Munq̃ risus adest nisi quē fecere dolores. Prouer. ij. c. Lętank cū malefecerit: ꝛ exultāt i reb⁹ pessimis. Uñ. ij. Regl. j. d. dic̃ dauid: Nolite ānūciare i geth: ne forte exultēt filię philistiim. i. dęmōes: q̃ nō solū ille dęmon qui suggerit pctm̄ alicui gaudet si ille icidat: sed ꝛ oēs dęmones gaudent. Uñ Eccl. xviij. d. Si p̃stiterl aię tuę ꝓcupias ei⁹: faciet te in gaudiū inimicis tuis. s. dęmonib⁹: vel mūdo / carni / diabolo.
f ¶ Si mot⁹ fuero / a loco ꝓpo. Loc⁹ ꝓpr⁹ aię ē de⁹. Et sic lapis nō q̃escit ꝓ p̃mit humū tēdēs ad terrā: Sic aia nō q̃escit nisi i deo. Uñ Aug⁹. i. j. li. ꝓfes. Inq̃etū est dñe cor meū donec venerit i te. Itē loc⁹ aię ē stabilitas ꝓtutū. Eccēs. x. a. Si spūs ptātē hūt / ascēderit sup te. i. supbia diaboli: locū tuū ne dimiserl. Ita illi exultabūt si mot⁹ fuero: sed ego spero i te q̃ nō moueboz. Et ḃ ē: g ¶ Ego aūt / discretiue. q. d. non impij. Greg⁹. Inq̃ oēs q̃ districtionē iusticię nō metuūt / incassum sibi de miscōia blādiunk. h ¶ In miscōia tua spe raui: quia miscōię dñi ē q̃ nō sum⁹ ꝓsūpti: Thren. iij. c. In miscōia tua: nō in ptāte mea q̃ nulla ē ꝗ diabolū. Job. xlj. d. Nō est ptās sup terram q̃ compek ei. i ¶ Exultabit cor meū ꝛc̃. Sup̃ perierat vt illumiarek / vt sciret ꝛ posset diabolo resistere: ꝛ ne diabol⁹ ꝺ victoria habita de hoīe exultaret: nō ḃ oñdit quō de⁹ suos illumiat ꝛ armat ꝗ diabolū: Scilz p tria: q̃ sūt arma fortia. s. p lęticiā spūalē: per deuotā orōnez: per bonaz opationē. De p̃ dic̃ ꝑmo: Exultauit cor meū: nō in mūdo vel in tpalib⁹ vel vanitatib⁹ sicut faciūt mūdani: De q̃b⁹ Job. xxj. b. Gaudēt ad sonitum organi. Osee. ix. a. Noli lętari israel: noli exultare sic̃ ꝓpli: k ¶ Sed in salutari tuo. i. in christo q̃ ad ḃ venit vt saluet nos. Uñ ꝛ vocat⁹ ē ie/sus. Hat. j. d. Vocab nomē ei⁹ iesū. Et subiūgit cām: Ipse aūt saluū faciet ꝓplm̄ suū a pctis eoz. Et hęc lęticiā ē armatura ꝗ diabolū: q̃ mlt̄ū roborat hoīez ꝛ ꝓfortat. Uñ dic̃ btūs Antoni⁹. Una ē rō vincēdi inimicū / lęticiā spūalis. Esa. xxx. g. Et i citharl ꝛ i tympāis ꝛ i bellis p̃cipuis expugnabit eos. Prouer. xvij. d. Anim⁹ gaudēs ętatē floridā facit: spūs aūt tristis exiccat ossa. Et scitl q̃ qñ ossa exiccata sūt: hō nō habet fortitudinē: et iō necessaria est lęticiā spūal⁹. Hāc lęticiā multum timēt dęmones. Uñ. j. Regl. iiij. b. Coguerunt philistei dicentes: Venit deus in castra: ꝛ ingemuerūt dicentes: Uę nobis: Non enī fuit tāta exultatio heri ꝛ nudiustertius: Uę nobis. Secūdū est ozo vel laus dei. Uñ addit: l ¶ Cantabo dño. i. laudabo eū. Et multū valet ḃ ad pugnandū ꝛ expugnādū diabolū. Uñ Matth. xvij. c. Hoc gen⁹ dęmonū ñ eijcit nisi p ozōnē ꝛ ieiuniū. Et. j. Machab. xvj. b. ꝺz q̃ cum exclamassent sacris tubis: ꝓuersus ē cendebeus in fugā cū exercitu suo. Sacrę tubę: sūt sacra oza psallētiū ꝛ ozantiū. Ad quoz clamozē fugit cendebeus. i. diabol⁹. Et q̃re laudād⁹ sit de⁹ / subdit: m ¶ Qui bona tribuit mihi. i. qz bona tribuit mihi. Jaco. j. c. Omne datū optimū / ꝛ omne donū pfectū: desursum est descēdēs a pte luminū ꝛc̃. Et dicit pluralit̄ bona: qz sūt bona plura. Est enī bonū tpis / ꝛ bonū in tpe / ꝛ bonū supza tp̃s. Bonū tpis est tpalia. De q̃b⁹ Job. xxj. b. Ducunt i bonis dies suos ꝛ i pūcto ad iferna descēdūt. Bonū in tpe / diuisiōes gratarū / ꝓtutes ꝛ dona spūsctī. De q̃b⁹ Job. ij. c. Si bona suscepim⁹ de manu domini: mala q̃re nō sustineam⁹? Bona sup̃ tp̃s / sūt bona glorię. De q̃bus Ps̃. Credo videre bona dñi i terra viuētiū. Hęc oia bona tribuit dñs: et iō merito laudandus ē. Eccl. vlt. c. Dauti m̄ sapiaz / dabo gloriā. Tertiū ē bonū op⁹. De q̃ subiūgit: n ¶ Et psallā. i. opabor. Psallere enī ē manu tāgere psalteriū. Et ḃ ē necessariū ad repellēdū diabolū. Uñ Hiero⁹. Semp aliq̃d opis facito / vt te diabol⁹ iueniat occupatū. Et Hat. xij. d. q̃ cuz spūs ĩmūd⁹ exierit ab hoīe: ambulat p loca arida q̃rēs requiē ꝛ nō inueniēs: dicit: Reuertar i domū meā ꝓzē: ꝛ veniēl inuenit eā vacantē: scopis mūdatā ꝛ ornatā. Licet mūdata sit a pctis scopis pluriū ꝓfessionū: ꝛ ornata ꝓtutib⁹: tñ qz inuenit eā vacantē: assumit audaciā q̃ poterit intrare. Uñ sequit: ibi: Et assumit septem alios spūs secū neqozes se: ꝛ intrātes habitāt ibi: ꝛ fiunt nouissima hoīs illi⁹ peioza ꝓzib⁹. Et subiūgit ꝓpha cām finalē opatiōis sue. Uñ dic̃: o ¶ Noi dñi. i. ad laudē ꝛ gloriam nois dñi. Hat. v. b. Sic luceat lux vra coza hoīb⁹ vt videant opa vra bona: ꝛ glificēt p̃ez vrm q̃ in cęlis ē. Et quare ad laudē ipl⁹ / subdit: p ¶ Altissimi: Quia enī altissim⁹ ē: iō laudari debet. Lucl. j. b. Gloria in altissimis deo.

q ¶ Dixit insipiēs. Titulus. In d ¶ Expo. Ps̃. XIII. fine psalm⁹ dauid. i. christi. Uel ipsl⁹ ꝓphę dauid q̃ loquit ḃ i ꝓsona sua vel christi. Nō oportet pl⁹ exponi de titulo: qz sup̃ exposit⁹ est: In p̃cedēt. psalmo ęgit de desiderio antiq̃rū patrū: In isto psalmo ostendit q̃ ille q̃ tam desiderat⁹ erat a iudęis anteq̃ veniret: ꝓtempt⁹ est ab eis qñ venit. De q̃ ꝓquerit̄ Esa. j. a. Coguit bos possessozē suum: ꝛ asin⁹ p̃sepe dñi sui: israel aūt ñ coguit me. Et Hiere. viij. c. Hilluus i cęlo coguit tp̃s suū: turk ꝛ hirūdo / ꝛ ciconia custodiert tp̃s aduent⁹ sui: ꝓpl's aūt me⁹ nō coguit iudiciū dñi. i. tp̃us in q̃ dñs venturꝰ erat iudicādus. Intētio ꝓphę ē ꝓfutare iudęos christi ꝓtēptozes. Mod⁹. Tres sūt partitiōes. In prima parte increpat iudęos ꝛ describit eoz maliciā. In scḋa parte minat iudiciū: ibi: Nōne cogscēt. In tertia: p̃dicit ꝓuersionē iudęoz: ibi: Quis dabit. Et nota q̃ bis ē iste psalm⁹ in psalterio: ad significādū p̃ insipiētiā iudęoz: et postea gentiliū. Sic enī est duplex excęcatio: ꝛ duplex illumiatio. In p̃ aduentu excęcati sūt iudęi ꝛ illuminati sunt gentiles: et in fine fiet ecōuerso. Exemplū est de sole: qui illumiat de die vnum hemispęriū: de nocte alterū. Hoc significat Jonę. iij. c. per hederā: quę vna nocte nata est: ꝛ vna nocte perijt. Primo g̃ increpās iudęos: dic̃ q ¶ Dixit insipiens. q. d. iudęi desiderauerant aduentum christi: sed cum venit: Dixit insipiens: id est iudęus: Uere insipiens. quia veram sapientiā: id est christum dei filiū incarnatum nō habēs p fidē: Dixit * in corde suo: q̃si non

Moraliter q ¶ Dixit insipiens: Hic reprehenditur peccator. Primo de peccato cordis in consensu: ibi: Dixit insipiens. Secundo de peccato operationis: ibi: Corrupti sunt. Tertio / de peccato consuetudinis: ibi: Et abominabiles. Quarto de peccato omissionis: ibi: Nō est qui faciat bonū ꝛc̃. Primo igit vocat peccatorē insipientē: quia veram sapientiā non habet: vt dicitur Sap̃. j. a. In malivolam animā non introibit sapientia: nec habitabit i corpore subdito peccatis. Itez qz non sapiūt ei sapida. j. Corl. ij. d. Animalis homo non percipit ea quę sunt spiritus dei. Itē quia est stult⁹: qui modica delectatione se dānat. Uñ Greg⁹. Quid insanius q̃ pro momentanea delectatione ęternis se mancipare supplicijs? Hic quando cōsentit peccato, Dicit

a morte: nēqñ dicat ĩimic⁹ me⁹
b ꝓualui aduersus eū. Qui tri
c bulāt me exultabūt si mōtus
d fuero: ego aūt i miscōia tua
e spaui. Exultabit cor meū in
k salutari tuo: cantabo dño q̃
l bona tribuit mihi et psallaz
m
n
o
p
d Noi domini altissimi.
q In fine ps̃. dauid. Dixit insipiens XIII

Triplex bonū

† Ps̃. 26.

Alt. † impauidēs

Nota tria per q̃ de⁹ suos armat contra diabolū

Partitio psalmi